

'Soms ligt de mat er hier net zo bij als in De Kuip'

Op bezoek bij FC Lisse: een bloeiende voetbalvereniging in de Bollenstreek

In deze editie van Club in Beeld: FC Lisse, een bloeiende voetbalvereniging afkomstig uit de Bollenstreek. Met een eerste elftal dat uitkomt in de Tweede Divisie en een grote jeugdopleiding mag FC Lisse gerust tot de grootste voetbalverenigingen van ons land gerekend worden. Vakblad Fieldmanager ging op bezoek bij Sportpark Ter Specke, de thuisbasis van FC Lisse, waar natuurgras nog altijd hoogtij viert.

Auteur: Nino Stuivenberg

FC Lisse is een relatief jonge voetbalvereniging, die opgericht werd op 17 maart 1981. In die tijd werd ook het huidige Sportpark Ter Specke in gebruik genomen, waar de club dus al bijna veertig jaar gehuisvest is. De FC kwam in 1981 voort uit een fusie tussen zaterdagclub Lisse Boys en zondagclub Sportclub Lisse. Sindsdien is Lisse de enige voetbalclub in de gemeente. Concurrentie in de regio is er genoeg, met topclubs als VVSB (Noordwijkerhout), Rijnsburgse Boys (Rijnsburg) en Ter Leede (Sassenheim) allemaal binnen handbereik. Toch is FC Lisse de laatste jaren sterk gegroeid.

Meer dan voetbal

Momenteel heeft Lisse ruim duizend leden bij de KNVB. De club is echter méér dan voetbal. Leon Annokkee, sinds juni 2015 voorzitter bij FC Lisse, legt uit: 'Naast het reguliere voetbal bieden we andere spelvormen aan. Zo hebben we een interne zeven-tegen-zevencompetitie en ook een competitie voor zaalvoetbal, die gehouden wordt in de sporthal die verbonden is aan ons clubhuis.' Bovendien is er ook Golfbaan Ter Specke, een golf-

baan die in 2006 is aangelegd naast de voetbalvelden van FC Lisse. De golfbaan telt ruim 225 leden. Als we het ledenaantal van al deze zijtakken bij elkaar optellen, heeft Lisse zo'n tweeduizend leden.

Het ledenaantal groeit nog steeds, aldus Annokkee. 'We groeien nog ieder jaar, tegen de stroom van de KNVB in. En dat terwijl we in de gemeente geen groeikernen meer hebben. Vooral bij de jeugd hebben we veel leden; dit seizoen hebben we bijvoorbeeld zeven O19-teams.' Hoewel Lisse een eerste elftal heeft dat op hoog niveau uitkomt, probeert men binnen de vereniging juist voetbal in vriendenteams te stimuleren. Jongeren die in de lagere categorieën samenspelen, probeert de club zoveel mogelijk bij elkaar te houden.

Veldcapaciteit

De huidige accommodatie telt in totaal negeneenhalf veld: tweeënhalf kunstgras en zeven natuurgrasvelden. Lisse is daarmee één van de amateurclubs die voet bij stuk houden en niet massaal overstappen op kunstgras. Voorzitter

Annokkee wil extra kunstgras zolang mogelijk uitstellen, maar hij erkent dat het steeds drukker wordt op de velden van de club. 'Momenteel zitten we qua capaciteit nog goed, maar de druk is groot: af en toe hebben wij hier in een weekend meer dan veertig wedstrijden op de planning. Dat vraagt veel van de indeling voor velden en kleedkamers. Op trainingsavonden merken we dat ook. Daarom zijn we aan het kijken of we een extra natuurgrasveld kunnen verlichten.' Over kunstgras peinst hij niet. 'Voetbal speel je op gras; daar zijn we het hier allemaal over eens. In de winter worden de velden wel slechter en heb je minder mogelijkheden; wedstrijden worden dan ook vaak afgelast. Bij extreem lage temperaturen vind ik een afgelasting echter geen probleem; je speelt immers voor jezelf en voor het publiek.'

De accommodatie van Lisse is net zo oud als de club zelf: bijna veertig jaar. Dat betekent dat veel faciliteiten inmiddels verouderd zijn. Annokkee: 'Onze accommodatie is aan vernieuwing toe. Qua locatie zitten we hier goed en hebben we

10 min. leestijd

naam van Thom de Vries. De Vries is ruim vijftien jaar actief als vrijwilliger bij Lisse. De Vries vertelt: 'Ik doe dit werk nu ongeveer sinds 2000. Je komt hier terecht op het moment dat je zoon gaat voetballen als zesjarige en voor je het weet, ben je een hele tijd verder. Mijn zoon is inmiddels gestopt vanwege blessures, maar ik ben blijven hangen. Iedere zaterdagmiddag ben ik op de club te vinden.' Lisse heeft in totaal 34 kleedkamers; De Vries beheert de veertien kleedkamers in de 'oudbouw': de kleedkamers die al het langst op het sportpark staan. De Vries: 'Ik beheer op zaterdagmiddag deze kleedkamers voor de gasten en de senioren. Ik zorg dat de gang netjes blijft, maak de kleedkamers schoon en zorg ook dat er warme thee klaarstaat in de rust.'

Gevonden voorwerpen

De Vries voert zijn taken nog wekelijks met plezier uit. 'Je leert hier mensen kennen en spreekt veel mensen op de club. Ik vind dit een stuk leuker dan thuiszitten op de bank. Bovendien kan ik altijd een week overslaan als dat nodig is; er zal hier nooit iemand zeggen dat dit niet kan. Er staat dan altijd een vervanger voor mij klaar.' De Vries beseft echter wel dat hij niet het meest populaire klusje op zich heeft genomen. 'Vrijwilligers vinden het vaak prima om bier te tappen of thee te zetten, maar dweilen is een heel ander verhaal. Schoonmaken doen de meeste mensen liever niet.' Toch is dat hard nodig, want de kleedkamers worden veel gebruikt. De

voldoende ruimte, maar het clubgebouw en de oude kleedkamers moeten vervangen worden.' De club is hierover al zeven jaar lang in gesprek met de gemeente. De fase van de eerste gesprekken is inmiddels voorbij; momenteel worden er ontwerpen gemaakt voor de voorkeur van een nieuwe accommodatie. Op welke termijn die nieuwe accommodatie realiseerbaar is, durft Annokkee niet te zeggen. 'Wij zijn hier al zo lang mee bezig, daar doe ik geen uitspraken meer over. Het is vooral belangrijk dat we met een goed financieel plan komen dat termijnbestendig is.'

Drijvende krachten

Een probleem waar veel voetbalverenigingen tegenaan lopen, is een gebrek aan vrijwilligers. Bij Lisse heeft men dat probleem nog niet, vertelt Annokkee. 'Wij zitten natuurlijk in een dorp, waar je altijd meer betrokkenheid hebt dan bijvoorbeeld in een grote stad. Ik zeg altijd: van vrijwilligers heb je er nooit genoeg. Maar op dit moment redden we er alles mee en komen we geen mensen tekort. We doen aan ouders vaak een verzoek om een steentje bij te dragen, maar leggen geen verplichtingen op. Je kunt zoiets ook niet afkopen; dat is niet waar een vereniging voor is. Een vereniging moet je samen dragen.'

Wie zijn dan die drijvende krachten achter FC Lisse? Als ik Annokkee die vraag stel, noemt hij de

Vries: 'FC Lisse is een club die 24/7 in de running is. Als de competitie hier niet is, dan hebben we nog schoolgym. De kleedkamers staan nooit een maand leeg, ook niet in de zomer.'

Tijdens het schoonmaken van de kleedkamers komt De Vries van alles tegen. 'Het is ongelooflijk wat je hier aan gevonden voorwerpen vindt qua sportkleding. Vroeger verkochten we die kleding als het niet opgehaald werd, maar nu geven we het weg aan derdewereldlanden. Via de mail krijgen we dan foto's van kinderen die in Lisse-shirts aan het voetballen zijn midden in de woestijn. Daar doe je het uiteindelijk voor.'

Vutters

Een andere vrijwilliger die al jaren actief is bij FC Lisse is Cor Overweel. Overweel werkt voor de voetbalclub sinds 1968. De oplettende lezer zal nu constateren dat dit langer is dan FC Lisse bestaat, en dat is inderdaad het geval. Overweel (72) was in de jaren zeventig – nog voor de fusie – actief als bestuurslid bij SC Lisse. Bij FC Lisse heeft hij ook in het bestuur gezeten. Inmiddels is Overweel al tien jaar actief als coördinator bouw en onderhoud. 'Mijn enige drijfveer voor deze functie is plezier; ik doe dit werk puur omdat ik het leuk vind.' In een team van zes man, allemaal vutters, is Overweel ongeveer drie dagen per week op de club te vinden. 'We hebben onder andere een elektricien, een monteur en een bouwvakker. Zo heeft ieder zijn specialiteit. Samen doen we vooral het gebouwbeheer, maar ook alles om de velden heen, zoals borden en afrastering. We hebben altijd werk; iedere week is er wel ergens een lampje stuk.'

Materiaalinkoop

Als coördinator is Cor Overweel ook verantwoordelijk voor de materiaalinkoop van FC Lisse. Zijn inkopen doet hij vrijwel altijd bij Preau Sports, een bedrijf in Nieuw-Vennep, op een steenworp afstand van Lisse. Overweel: 'Ik heb sinds een paar jaar contact met Preau Sports. De werknemers komen uit ons dorp en hebben hier gevoetbald, dus dan heb je elkaar snel gevonden.' Overweel is zeer tevreden over de kwaliteit van de Preau Sports-producten. 'Wij hadden hier voorheen doelen waarbij de netten vaak niet vast bleven zitten. Dat losten we vaak op met tiwrap, maar dat was een prutswork, waarbij we bovendien commentaar kregen van scheidsrechters. Netten moeten gewoon goed vastzitten. We hebben nieuwe doelen aangeschaft bij Preau Sports en sindsdien zijn de problemen verholpen.' Overweel koopt inmiddels standaard in bij Preau Sports. 'Als ik iets nodig heb, zoek ik contact met hen. Natuurlijk schaffen we alleen nieuw materiaal aan als het nodig is en

De club spreekt al zeven jaar met de gemeente over een nieuwe accommodatie

Op de dag van ons bezoek wint FC Lisse met 3-0.

kopen we niets zolang alles heel is, maar zodra ik iets nodig heb, weet ik hen te vinden.'

Tom Broekhuizen is vanuit Preau Sports contactpersoon voor Lisse. Hij vertelt: 'Preau Sports levert doelen, dug-outs, trainingsmateriaal, noem maar op. Alles wat clubs nodig hebben. Bij Lisse doen we dat nu ongeveer sinds anderhalf jaar. Langzaam is ons aandeel hier gegroeid. Ik kom zelf hier uit de buurt en dan is het contact snel gelegd.' Preau Sports wil graag totaalleverancier zijn voor clubs als Lisse. Broekhuizen vertelt: 'Als Cor iets nodig heeft, moet hij weten dat er bij Preau Sports één contactpersoon is die hij altijd kan bereiken. Zo zorgen we niet alleen voor kwaliteit van ons materiaal, maar ook voor een stukje service. De club weet dan automatisch dat het goed zit.'

Vernieuwende aanpak in onderhoud

FC Lisse huurt zijn velden van de gemeente Lisse.

De gemeente heeft het veldonderhoud op zijn beurt uitbesteed aan Pitch Care Pro, het bedrijf van fieldmanager Wim Leffelaar. Leffelaar heeft in het verleden onder meer zeven jaar in de Amsterdam Arena gewerkt als fieldmanager. De kennis die hij daar heeft opgedaan, probeert hij nu in te zetten bij amateurclubs. Leffelaar: 'Ik ben hier vijf jaar geleden in de buurt begonnen met het veldonderhoud bij Quick Boys, in Katwijk aan Zee. Daar boeken we al vrij snel resultaat en gingen de velden erop vooruit. Dat heeft ervoor gezorgd dat ik bij meer clubs aan de slag kon. Tegenwoordig werk ik behalve bij Quick Boys ook voor Rijnsburgse Boys en FC Lisse. Het werk bij Lisse doe ik sinds een jaar of drie.'

Bij Lisse doet Leffelaar het onderhoud van het hoofdveld. Bij het onderhoud van de bijvelden geeft hij alleen advies aan een andere externe partij, maar het onderhoud zelf doet hij niet. 'De

Niels Buijs gooit in, op de achtergrond de staantribune.

gemeente heeft het onderhoud van de bijvelden uitbesteed; ik geef daarbij uitsluitend advies. Eens in de veertien dagen loop ik met de wethouder een rondje over de velden en geef ik aan wat de velden nodig hebben.' Hij merkt dat die situatie weleens spanningen oplevert. 'Ik werk op een eigen manier en die is vaak anders dan die van de beheerders, die vaak op een traditionelere manier werken. Dat botst weleens. Als je echter zichtbaar resultaat boekt, zien zij dat een andere aanpak wel degelijk kan lonen. De samenwerking gaat dan ook steeds beter.'

Geen fan van kunstgras

Zoals gezegd heeft Lisse negen velden: tweeënhalf kunstgras en zeven natuurgras. Hoewel Leffelaar verantwoordelijk is voor het veldonderhoud, blijft hij uit de buurt van de kunstgrasvelden. 'Ik ben hier alleen verantwoordelijk voor de natuurgrasvelden; kunstgras doe ik niet. Als ik het aangeboden krijg,

‘Vrijwilligers heb je nooit genoeg’

sla ik dat ook af. Ik heb eerlijk gezegd een hekel aan kunstgras. Functioneel kunstgras is fantastisch en kan voor amateurs een oplossing zijn, maar in stadions – zoals we dat nu in Nederland zien – kan dat echt niet.’ De kunstgrasvelden worden daarom beheerd door Sportfondsen Lisse BV.

Hoewel Leffelaar dus een groot voorstander is van natuurgras, erkent hij dat het onderhoud van de grasvelden een enorme uitdaging kan zijn. ‘Vooral in een koude periode, zoals we die dit jaar met een lange winter hadden, valt dat niet mee. Als ik nu naar het hoofdveld kijk, ben ik niet helemaal tevreden. We hebben hier dagen gehad dat het veld er net zo bij lag als de grasmat in De Kuip, maar je bent daarin heel erg afhankelijk van het weer.’ Lisse is een van de verenigingen die nog een natuurgrashoofdveld heeft. Leffelaar: ‘De lat komt steeds hoger te liggen, maar dat maakt het werk juist mooi. Ik probeer om op een wat lager niveau, de Tweede en Derde Divisie, kunstgras tegen te gaan door te laten zien dat een grasmat gewoon tot de mogelijkheden behoort.’ Als ik hem vraag naar het geheim achter zijn succes, geeft Leffelaar aan dat niet echt te hebben. ‘Ik heb vooral veel liefde en passie voor het vak.’

Oranje

Het hoofdveld van FC Lisse is ook bij anderen niet onopgemerkt gebleven. Sportpark Ter Specke is namelijk een aantal keer per jaar gastheer voor thuiswedstrijden van jeugdelftallen van het Nederlands elftal. De KNVB klopt bij clubs met natuurgras aan om te polsen of er animo is voor wedstrijden. Annokkee: ‘Wij vinden het leuk om deze wedstrijden te organiseren. We hebben een projectgroep met één contactpersoon. Als Oranje komt, houden we daar rekening mee met onze velden en kleedkamers. Alles moet in orde zijn.’ De jeugdwedstrijden probeert Annokkee binnen de club te stimuleren. ‘We maken deze wedstrijden kenbaar naar onze eigen jeugd; zij vinden het erg leuk om naar te kijken. We zorgen voor handtekeningkaarten en geven gratis toegang. Dat is goed voor de spelers van Oranje, maar ook voor onze eigen jeugd.’

Profloopbaan

Voorzitter Annokkee geeft aan dat hij regelmatig signalen krijgt van spelers die blij zijn met de keuze voor natuurgras. Een van die spelers is Robert van Boxel (35), die als centrale verdediger speelt in het eerste elftal van Lisse. Van Boxel heeft

'FC Lisse is 24/7 in de running'

een lange profloopbaan achter de rug: in het verleden kwam hij uit voor PSV, Ado Den Haag, Cambuur, MVV en Sparta. Momenteel werkt hij zijn derde seizoen af in de hoofdmacht van Lisse. Van Boxel: 'Als prof speel je de meeste wedstrijden op gras; dat vind ik nog altijd het fijnst om op te voetballen. Toen ik na mijn profloopbaan voor Lisse koos, heeft hun hoofdveld daarin zeker meegewogen. We trainen en spelen jaarrond op gras.' Hij is niet fel tegen kunstgras, maar ziet er wel nadelen aan. 'Bij kunstgrasvelden zit onderling veel verschil in de kwaliteit. Je merkt direct of je op een nieuw veld speelt of een veld dat er al zeven jaar ligt.'

Het eerste van Lisse traint drie dagen per week. Van Boxel kan zijn activiteiten bij FC Lisse zodoende goed combineren met een baan in de maatschappij. Hij zit bij deze club goed op zijn plek, geeft hij aan. 'Ik vind Lisse een heel leuke club. Natuurlijk heb ik weinig vergelijkingsmateriaal wat betreft andere amateurclubs, maar ik voel me hier wel heel erg thuis. Je ziet veel beleving onder de leden. Daarnaast vind ik de balans tussen het zakelijke deel en het plezier heel goed. Dat merk je aan alles.'

Toekomst

'Onze ambitie is om op het hoogste amateurniveau actief te blijven'

Voorzitter Leon Annokkee

Coördinator Cor Overweel

Vrijwilliger Tom de Vries

Wim Leffelaar (Pitch Care Pro)

Tom Broekhuizen (Preau Sports)

Robert van Boxel, verdediger in het eerste

‘Het komt regelmatig voor dat we met **vijf jongens uit eigen jeugd** spelen’

Een eerste elftal dat speelt op het hoogste amateurniveau van Nederland, een groeiend ledenaantal en een accommodatie met mooie grasvelden: het mag duidelijk zijn dat FC Lisse er goed voor staat. Zo denkt Annokkee er ook over. ‘Ik ben tevreden met hoe het nu met de club gaat. We zijn voor onze gezondheid niet afhankelijk van één geldschiet, zoals je dat bij andere grote amateurclubs vaak ziet, maar we hebben meerdere sponsors. Bovendien staan we op de zeventiende plaats van de tweehonderd best presterende amateurvoetbalverenigingen van Nederland [een ranglijst van Vakblad Voetbaltrainer, red.]. De club leeft enorm.’

Desondanks heeft Annokkee nog voldoende ambities tijdens zijn termijn als voorzitter. ‘Het gaat nu weliswaar goed, maar als club kun je niet stil blijven staan; je moet blijven investeren. Ons eerste elftal is afgelopen seizoen bijvoorbeeld gepromoveerd naar de Tweede Divisie, en dat niveau is toch een stuk hoger. Onze ambitie is om op dit hoogste

amateurniveau mee te spelen. Nu we dat bereikt hebben, willen we op dit niveau actief blijven. We spelen op het hoogste amateurniveau en toch komt het regelmatig voor dat we met vijf of zes jongens uit eigen jeugd spelen. Als voorzitter kun je niet anders dan daar heel erg trots op zijn.’

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-7442